

pàs de reformar l'Europa, si hagués sigut possible en aquella època; però transformà la França en un país civilisat, li donà glòria y fou el model dels grans homes y dels sobirans. La pietat digna d'un anacoreta no perjudicà les virtuts del trono; ses liberalitats no resultaren en menys d'una sabia economia; sa encertada política s'agermanà ab una severa justícia, y potser es el únich rey que mereix tots eixos elogis reunits. Prudent y ferm en lo consell, valent sens temeritat en la guerra, compassiu com si hagués nat en la desgracia; á pochs mortals es donat reunir més virtuts». Bix testimoni d'un enemich tan declarat de la causa religiosa es tot un elogi del Sant Patró de la V. O. T.

Durant la primera jornada á Terra Santa, després d'algunes venturoses lluites y d'haver allunyat als infels de Damietta y altres ciutats, en un atach desigual, Lluís caigué presoner de sos enemichs. Pero no perdé la serenitat y com fou just en lo esplendor del trono ho fou igualment en los torments de la esclavitut. Al morir feu posar son cos sobre un llit de cendre, reconeguent son pròxim fi: pregà ab fervor de sant per la familia, pel poble, y en especial pel exèrcit que perdia son chefe.

Si descendir d'alta nissaga es un mot de glòria, que la contemplin los Terciaris la figura del seu Patró: imitin sos exemples, y veuran quina es la glòria, la grandesa y majestat qu'embelleix la Tercera de les Ordres del Seràfich Pare Sant Francesch d'Assís!

FR. JORDI DE MONTSERRAT,

O. M. Cap. de la Tercera

De Bibliografia Francescana

(ALS TERCIARIS)

L'editor de Barcelona, Gustau Gili, acaba de publicar una obra titulada: *Directorio espiritual del Terciaris Franciscano*, escrita en francès per el R. P. Eugeni Oisy, caputxi, y traduïda al castellà per el P. Agustí de Adió de la mateixa Ordre. Es el manual més complet que hem vist y que mellor exposa tots els asuntos referents á la V. O. T. de St. Francesch.

Distribuint la materia per mesos, fa una extensa y clara exposició de la Regla dels Terciaris y de la Enciclica *Misericors Dei Filius* de Lleó XIII, no contentantse solament ab una exposició freda y literal dels debers y privilegis dels Terciaris, sino que, ab l'autoritat que li dona al autor una llarga experiència en la direcció de diferents Congregacions terciaries, sobre tot de la antiquíssima de París, interpreta fidelment el